

Memòria d'avaluació d'impacte de les mesures proposades de l'Avantprojecte de llei reguladora de l'activitat de comerç, serveis i fires

La present memòria d'avaluació d'impacte de les mesures proposades relativa a l'Avantprojecte de llei reguladora de l'activitat comerç, serveis i fires s'elabora en compliment del que disposa l'article 36.3, lletra b) de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern.

En aquesta memòria s'analitzen els impactes següents:

- Pressupostari.
- Econòmic i social.
- Normatiu en termes d'opcions de regulació, de simplificació i reducció de càrregues administratives.
- De gènere.

Així mateix, a la memòria s'annexa:

- Test de Pimes, en compliment de l'Acord del Govern d'11 de febrer de 2014, pel qual s'aprova el Test de Pimes (annex 1).
- "Informe económico y social sobre los efectos de la liberalización de horarios comerciales (argumentación, estadísticas y referencias de estudios", d'11 de març de 2013. (annex 2).
- Memòries corresponents al Projecte de decret de venda no sedentària (annex 3).
- Formularis en matèria d'activitats firals (annex 4).

1. Informe d'impacte pressupostari

L'Avantprojecte de llei té com a destinataris a qualsevol tipus d'empresa comercial o de prestació de serveis assimilats a l'activitat comercial i també a les entitats que organitzen activitats firals.

L'Administració de la Generalitat és, en general, la garant del compliment de les seves prescripcions, tenint en compte el que s'estableix al Títol IX (inspecció i procediment) i X (infraccions i sancions).

Aquesta funció de garant del compliment de la normativa a càrrec de l'Administració de la Generalitat, no ha de tenir cap repercussió en els seus pressupostos. A més, els mitjans (tant materials com personals) amb els quals compta l'Administració han de ser suficients per poder garantir el compliment de la Norma. La seva entrada en vigor, per tant, no ha d'implacar cap cost econòmic addicional.

En aquest sentit, s'ha de ressaltar que el marc legal que es preveu establir no suposa una modificació o canvi del model comercial i de les activitats firals vigents que impliqui la necessitat de disposar de recursos addicionals. L'Avantprojecte de llei suposa, en síntesi, i tal com s'exposa en la memòria general, una millora de la regulació vigent, amb la qual es pretén sistematitzar i clarificar conceptes, i actualitzar-los a la realitat actual. Val a dir, a més, que tot i el caràcter més exhaustiu de la regulació de la inspecció i el procediment del Títol IX de l'Avantprojecte de llei, en contrast amb la regulació dispersa actual en matèria de comerç, les funcions de control i de procediment que ja exerceix l'Administració de la Generalitat es poden seguir mantenint amb els mitjans materials i humans de què disposa, sense necessitat d'incrementar els costos com més amunt s'assenyala. A més, les conductes infractores recollides en el Títol X de la norma unifica en un sol text les infraccions establertes actualment en diversos textos legals (Text refós sobre comerç interior, aprovat pel Decret legislatiu 1/1993, de 9 de març, la Llei 8/1994, de 25 de maig, d'activitats firals, i la Llei 3/2014, de 19 de febrer, d'horaris comercials i de mesures per a determinades activitats de promoció), i, per tant, es mantenen els mateixos nivells de control.

D'altra banda, de l'Avantprojecte es desprèn actuacions de control a càrrec de l'administració local. S'ha d'assenyalar que es considera que tampoc no portarà un increment de la despesa, atès que les tasques de control que es desprenen de l'article 83, ja són efectuades pels ajuntaments actualment, sense que per tant l'Avantprojecte de llei suposi l'atribució de noves competències a aquestes entitats locals. En aquest sentit, d'acord amb el Text refós sobre comerç interior, aprovat pel Decret legislatiu 1/1993, de 9 de març, la Llei 8/1994, de 25 de maig, d'activitats firals, i la Llei 3/2014, de 19 de febrer, d'horaris comercials i de mesures per a determinades activitats de promoció, els ajuntaments ja desenvolupen funcions en aquestes matèries, i, per tant, s'ha d'advertir que la nova Norma no ha de comportar un increment addicional de les despeses. Així mateix, cal considerar que la gestió de la declaracions responsables per a la venda o prestació de serveis fora d'establiment a què es refereix l'article 18.3 de l'Avantprojecte es poden realitzar, sense necessitat de cap increment de les despeses materials i humanes, des de les àrees municipals que gestionen llicències i comunicacions d'acord amb les atribucions previstes per diverses normes vigents: Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials o la Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats.

Ara bé, en el Títol I de l'Avantprojecte de llei es preveu la incorporació dels serveis assimilats a l'activitat comercial a l'àmbit d'aplicació normatiu. Això, però, no significa la introducció de cap règim específic d'intervenció prèvia. Per tant, els controls a fer sobre els serveis assimilats hauran de ser de tipus "ex post" i integrar-se dins les tasques rutinàries que ja actualment desenvolupa el Departament d'Empresa i Ocupació. Aquestes tasques de control afecten les activitats comercials i es fan ordinàriament al llarg de l'any. Tot i això, cal matisar que l'Avantprojecte demora a un desplegament reglamentari posterior la determinació de quins han de ser els serveis assimilats a l'activitat comercial inclosos en el seu àmbit d'aplicació. Per tant, en el moment que es dugui a terme aquest desplegament, caldrà valorar si la incorporació de concrets serveis assimilats a l'activitat comercial ha de comportar o no una afectació dels costos materials i humans lligats als controls "ex post" i, en el seu cas, quantificar els seus costos..

En el mateix Títol I es preveu la creació d'un cens d'empreses dedicades a l'activitat comercial i a la prestació de serveis assimilats a l'activitat comercial. Es demora al desplegament reglamentari l'establiment del procediment i requisits referents al cens

esmentat. Per tant, en el moment en què es faci aquest desplegament reglamentari s'hauran d'avaluar els costos materials i humans específics que poden comportar el cens i, per tant, l'impacte pressupostari que tot plegat podrà comportar per a l'Administració de la Generalitat. No obstant això, en aquest desplegament caldrà abordar l'impacte pressupostari que podrà tenir la tasca de constituir el cens esmentat per a l'Oficina de Gestió Empresarial (OGE), que, d'acord amb l'article 13 del Decret 106/2008, de 6 de maig, de mesures per a l'eliminació de tràmits i la simplificació de procediments per facilitar l'activitat econòmica, és la unitat administrativa que exerceix com a frontal de serveis a les empreses.

D'altra banda, el Títol VII de l'Avantprojecte de llei preveu que l'Administració de la Generalitat pugui subscriure convenis de col·laboració per contribuir en el compliment de la Norma. No obstant això, cal indicar que l'entrada en vigor de la norma no comporta cap impacte pressupostari, perquè han de ser els convenis de col·laboració concrets els que hauran de quantificar, si s'escau, les despeses que comportarà la seva subscripció. Així mateix, ha de ser en la fase d'elaboració dels convenis quan caldrà comprovar si es disposa del crèdit pressupostari suficient per poder formalitzar-los.

Per últim, i respecte al Pla de foment de la competitivitat del comerç urbà a què es refereix el Títol VIII de l'Avantprojecte, tampoc l'aprovació de la Norma ha de generar per sí mateixa un impacte pressupostari. Com passa amb els convenis, ha de ser durant la seva elaboració quan s'hagin de determinar les seves repercussions econòmiques.

2. Informe d'impacte econòmic i social

Aquest apartat comporta fer una avaluació dels costos i dels beneficis que implica l'aplicació de la iniciativa legislativa per als seus destinataris i per a la realitat social i econòmica.

D'entrada cal indicar que l'impacte que ara s'analitza s'ha de connectar amb els objectius de l'Avantprojecte de llei i que s'exposen a la memòria general:

- Compilació en un sol text normatiu de l'actualment dispersa legislació en matèria del sector de comerç, serveis i fires.
- Millora de la regulació normativa i simplificació i reducció de càrregues administratives.
- Incorporació a la regulació dels serveis assimilats a l'activitat comercial, sense que aquesta incorporació suposi la imposició de règims d'intervenció administrativa ni de càrregues administratives específiques per a les persones titulars d'activitats de prestació de serveis previs a l'accés a l'activitat econòmica corresponent o el seu exercici..
- Regulació d'instruments per a fomentar la dignificació i professionalització.
- I vocació de permanència de la Norma.

Per realitzar l'anàlisi econòmica en termes d'impacte econòmic i social cal determinar la seva afectació. L'Avantprojecte de llei reguladora de l'activitat de comerç, serveis i fires té

una afectació molt diversa i heterogènia. Si bé incideix principalment i directament sobre les empreses comercials o de prestació de serveis assimilats a l'activitat comercial i les empreses i entitats dedicades a l'organització de fires, també afecta les administracions públiques, en tant en quant són les encarregades de vetllar pel compliment del seu contingut. Així mateix, i d'una forma indirecta afecta els ciutadans i les ciutadanes en la seva qualitat de persones consumidores dels productes i serveis oferts per les empreses comercials.

Pel que fa a l'afectació general sobre les empreses, d'acord amb les darreres dades de l'enquesta anual de serveis de l'Institut d'estadística de Catalunya (Idescat, 2011), a Catalunya hi ha 127.510 empreses dedicades al sector comerç i 77.396 empreses dedicades a la prestació de serveis assimilats a l'activitat comercial. Aquestes empreses compten en conjunt amb un total de 233.729 establiments, que donen ocupació a 803.525 persones, de les quals un 78,4% són assalariats, i representen un volum del valor afegit brut a cost de factors (VAB c.f.) de 24.243 milions d'euros (veure quadre A).

Es tracta doncs d'un sector que té un pes important en l'economia catalana, tant pel que fa al VAB que genera (12,9% del total), com pel nombre de persones a les que dona ocupació (22,9% del total). En aquest sentit, cal assenyalar que és un sector intensiu en el factor treball atès a la seva estructura de PIME, amb un pes important dels empresaris autònoms.

Quadre A

Les magnituds econòmiques s'expressen en milers d'euros

Principals resultats 2011	Comerç	Serveis
Nombre d'empreses	127.510	77.396
Nombre d'establiments	152.558	81.171
Ocupats	561.935	241.590
Assalariats	452.878	177.017
Ingressos d'explotació		
Volum de negoci	129.337.983	9.894.555
Altres ingressos	2.074.252	199.554
Variació d'existències de productes acabats i en curs	21.999	20.961
Despeses d'explotació		
Consum de primeres matèries i altres proveïments	2.561.256	3.344.900
Consum de mercaderies	93.431.566	189.740
Treballs fets per altres empreses	1.613.314	300.376
Despeses de personal	13.651.818	3.150.280
Despeses en serveis exteriors	13.633.089	1.887.993
Altres despeses	254.269	47.564
Dotacions per a amortitzacions	1.569.977	267.180
Inversió bruta en actius materials	1.651.029	218.715

Inversió bruta en actius intangibles

Font: Idescat, a partir de dades de l'enquesta anual de serveis de l'INE.

Àmbit sectorial: La branca de serveis inclou les divisions de la CCAE-2009 següents:

- Serveis de menjar i begudes (56)
- Activitats de fotografia (742)
- Activitats veterinàries (75)
- Activitats de lloguer (77)
- Reparació d'ordinadors, d'efectes personals i d'efectes domèstics (95)
- Altres activitats de serveis personals (96)

Notes:

- 1.- No es disposa de la informació desagregada d'activitats de fotografia, per aquest motiu s'ha inclòs el conjunt de la branca Altres activitats professionals i tècniques (74)
- 2.- Les dades relatives a altres activitats de serveis personals fan referència a l'any 2008, atès que a partir de l'any de referència 2009, aquesta branca s'investiga seguint un sistema rotatori, raó per la qual alguns anys no es disposa de dades. A més, aquesta branca inclou la classe 9603 Pompes fúnebres i activitats que s'hi relacionen, que no està subjecte a aquest avantprojecte

Respecte de l'afectació a les administracions públiques, l'Avantprojecte parteix del principi de cooperació i coordinació entre les administracions, tal i com es recull a l'article 54, per evitar duplicitats en l'aplicació de la normativa i del seu desenvolupament, amb la corresponent disminució de càrregues administratives per a les empreses, tot maximitzant l'agilitat i l'eficiència de les administracions. Així mateix, cal assenyalar que l'Avantprojecte no atorga noves competències a l'administració local, tal i com s'ha assenyalat a l'apartat sobre l'impacte pressupostari, amb l'excepció de la declaració responsable relativa a les vendes de caràcter efímer, sinó que compila en un text legal la normativa que actualment es troba dispersa en diferents normes. A més, l'Avantprojecte defineix i reconeix les competències de l'administració local.

Finalment, quant als efectes indirectes de la regulació a la ciutadania, entesos com a persones consumidores i, per tant, compradors dels productes o serveis que ofereixen les empreses comercials, cal indicar que l'Avantprojecte de llei persegueix la consecució d'un equilibri territorial que garanteixi l'accés de tots els ciutadans i ciutadanes a la xarxa de serveis comercials que s'adapti a les seves necessitats i exigències.

Dins d'aquest marc, una altra de les finalitats de l'Avantprojecte, és l'afavoriment de la cohesió social, ecològica, econòmica i institucional, mitjançant la prossecució d'equilibris econòmics en lloc del tradicional creixement lineal i acumulatiu. Concretament, es pretén garantir l'aprovisionament, la diversitat d'oferta i la multiplicitat d'operadors en un model de barri, poble o ciutat que ofereixi les mateixes possibilitats per a tots els ciutadans i ciutadanes i tots els sectors socials, incloent en aquest objectiu la integració de les situacions de dependència.

Així mateix, es pretén evitar els desplaçaments innecessaris que congestionen les infraestructures públiques i incrementen la contaminació atmosfèrica derivada del trànsit de vehicles. Per tant, es preveu que el model de sostenible perseguit per l'avantprojecte de llei aporti beneficis, tot i que difícilment quantificables, a nivell social i mediambiental.

Pel que fa a les xifres que representa la ciutadania, s'ha d'assenyalar que les últimes dades oficials indiquen que l'any 2013 la població de Catalunya és de 7.553.650 habitants, dels quals podríem considerar que un 81,6% són compradors potencials (majors de 18 anys).

No obstant això, cal remarcar que l'Avantprojecte no té com a finalitat principal protegir les persones consumidores, sinó ordenar i sistematitzar les modalitats de venda i les activitats promocionals que poden desenvolupar les empreses comercials, i especificar aquelles pràctiques que es consideren prohibides o bé deslleials, des d'una òptica de cercar un equilibri entre els diferents operadors, nombrosos, tal i com es posa de manifest del quadre A, i heterogenis quant a dimensions, a l'hora de competir en el mercat. En aquest sentit, s'ha d'indicar que les persones consumidores ja disposen d'una eina específica que té com a finalitat principal la protecció general dels seus drets i interessos, la Llei 22/2010, de 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya.

D'altra banda, i per la seva especificitat, cal fer referència a la regulació dels horaris comercials i després a les activitats firals.

D'altra banda, i pel que fa a la regulació dels horaris comercials, l'Avantprojecte de llei es limita a incorporar en el seu Títol IV la regulació vigent en la matèria actualment prevista a la Llei 3/2014, de 19 de febrer, d'horaris comercials i de mesures per a determinades activitats de promoció. Aquesta incorporació a la Llei respon a l'objectiu general de la Norma de compilar en un únic text la legislació vigent reguladora del comerç, serveis i fires, de la qual forma part la regulació dels horaris comercials que desenvolupen els comerços.

S'ha de tenir en compte que, tot i que la legislació en matèria d'horaris comercials forma part de les competències exclusives de la Generalitat, d'acord amb l'article 121.1 c) de l'Estatut, la seva regulació ha de respectar "el principi constitucional d'unitat de mercat", termes que el mateix article 121.1 c) de l'Estatut estableix.

D'acord amb això, l'Estat, invocant la seva competència exclusiva en matèria de bases i ordenació de la economia (article 149.1.13ª de la Constitució), estableix un marc general de regulació dels horaris comercials, a través de la Llei 1/2004, de 21 de desembre, d'horaris comercials. Aquest marc general es pot resumir en els tres punts següents:

- L'article 3 estableix un règim general d'horaris dels establiments comercials i que les comunitats autònomes no poden restringir.
- L'article 4 es refereix al règim dels diumenges i festius d'obertura comercial permesa.
- L'article 5 estableix una llista de tipologies d'establiments comercials exclosos de l'aplicació del règim general d'horaris previst a l'article 3.

Aquesta regulació estatal ha sofert darrerament dues modificacions a través de sengles Reials decrets lleis.

El Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, a través de l'article 27, va modificar parcialment la Llei 1/2004, de 21 de desembre, d'horaris comercials. Aquesta modificació va afectar el tres articles esmentats anteriorment. No obstant això, val a dir que la Generalitat s'ha mostrat disconforme amb aquesta modificació parcial i, per això, el Govern la té recorreguda davant el Tribunal Constitucional (recurs d'inconstitucionalitat núm. 1983-2013, segons providència del mateix Tribunal publicada al BOE núm. 114, de 13 de maig de 2013). En el recurs d'inconstitucionalitat, en síntesi, s'argumenta que la modificació parcial de la Llei 1/2004, de 21 de desembre, d'horaris comercials, es fa a través d'una norma (el

Reial decret llei) en la qual no es justifiquen els motius d'urgència i necessitat necessaris per a aquest tipus de disposicions (decrets lleis) i que les modificacions establertes trenquen l'equilibri de competències, derivat de la redacció originària de la Llei 1/2004, de 21 de desembre, de l'Estat i les comunitats autònomes a l'hora de regular la matèria. En aquest sentit, es considera que les modificacions limiten de forma severa la capacitat de la Generalitat per regular el règim d'horaris comercials en el seu territori en aplicació de la competència exclusiva reconeguda a l'article 121.1 c) de l'Estatut.

Recentment, el Reial decret llei 8/2014, de 4 de juliol, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència, mitjançant els articles 4, 5 i 7 modifica novament la Llei 1/2004, de 21 de desembre, d'horaris comercials, en aspectes determinats que afecten el règim de les anomenades zones de gran afluència turística.

Per tant, i d'acord amb el marc general establert per la Llei 1/2004, de 21 de desembre, la Generalitat estableix el seu règim d'horaris comercials. En aquest sentit, cal indicar com anteriorment s'ha afirmat, que ho fa en el mateix sentit que la Llei 3/2014, de 19 de febrer, d'horaris comercials i de mesures per a determinades activitats de promoció, i, en conseqüència d'una forma respectuosa respecte a la redacció originària de la Llei 1/2004, de 21 de desembre.

Cal dir que la regulació dels horaris comercials a les empreses comercials afecta les que es dediquen a la venda de mercaderies, les dades de les quals s'han inclòs en el quadre A d'aquest apartat. D'acord amb aquestes dades, veiem que la regulació esmentada afecta un total de 127.510 empreses, amb un total de 452.878 persones assalariades en el sector.

D'aquesta regulació dels horaris comercials s'ha de ressaltar el seu impacte sobre la ciutadania que treballa en el sector comerç, que, com s'acaba d'indicar, ocupa 452.878 persones.

La regulació té en consideració la necessitat de poder conciliar la vida laboral i familiar de les persones que treballen en el sector i en aquest marc cal destacar que es preveu que els establiments comercials, en general, obrin els dies feiners, de dilluns a dissabte, i estiguin tancats els diumenges i festius.

La Resolució del Parlament Europeu, de 12 de desembre de 1996, sobre el treball dominical, demanava als estats que prestessin l'atenció deguda a les tradicions culturals, socials i religioses, i també a les necessitats familiars de la ciutadania, i que reconeguessin el caràcter especial del diumenge com a dia de descans. Es demanava també als estats que ajustessin la normativa d'obertura dels comerços a la normativa sobre el temps de treball dels treballadors i treballadores assalariats pel que fa al descans dominical. En aquest sentit, l'Avantprojecte s'acull als objectius de la Resolució del 12 de desembre de 1996, en recollir un règim d'horaris comercials que com a regla general estableix l'obertura ordinària en els dies feiners, de dilluns a dissabte, i només preveu l'obertura autoritzada en diumenges i festius de deu dies de l'any natural -vuit dies fixats per la Generalitat i dos pels municipis-, que a més també poden efectuar fins a 2 canvis en els vuit dies fixats pel Departament competent en matèria de comerç.

D'altra banda, i pel que fa a l'impacte que comporta l'Avantprojecte de llei, s'han de fer les consideracions següents:

La regulació limita els horaris d'obertura dels comerços, però resta oberta a múltiples excepcions; d'aquesta forma, prima l'adaptació de l'oferta comercial a les necessitats concretes de la ciutadania, per sobre de la restricció pura o de la flexibilització desordenada.

A Catalunya, les diverses excepcions a la llei general d'horaris engloben entre un 20 i un 30% de l'oferta comercial. És a dir, que més d'una cinquena part dels establiments comercials no estan subjectes a cap restricció en aquest sentit.

Per mancances a les fonts estadístiques, i per les interseccions que existeixen entre els diferents grups d'excepcions, no és possible realitzar un càlcul més precís d'aquest percentatge.

Tanmateix, dues dades prou orientatives són les següents:

- Tenen llibertat d'horaris els establiments corresponents a petites i mitjanes empreses, i majoritàriament d'alimentació, amb una superfície de venda inferior a 150 m². Si bé no es disposa d'informació estadística per quantificar aquesta categoria, s'estima que els establiments majoritàriament d'alimentació inferiors a 120 m², l'any 2009, eren aproximadament 22.442. Això suposa el 23,43% de l'oferta comercial catalana (font: elaboració pròpia a partir de dades del DIRCE de l'INE i de l'enquesta anual de serveis de l'IDESCAT).
- L'excepció a la normativa d'horaris que suposen els municipis considerats turístics afecta 109 municipis (sobre 947), on té la seva primera residència el 15,3% de la població catalana (1,2 milions d'habitants)

No obstant això, cal indicar que en aquestes dades no s'incorpora la recent declaració com a zona turística de determinades àrees de la ciutat de Barcelona: això comporta que passen a ser 110 municipis turístics, tot i que aquesta qualificació només es refereix al període comprès entre l'1 de juliol i el 15 de setembre de 2014, i en horari de 10 a 18 hores (8 hores).

Pel que fa a la cobertura de les necessitats de les persones consumidores fora de l'horari bàsic (de 7h a 22h), es considera satisfeta gràcies a l'oferta de les botigues inferiors a 150 m² (majoritàriament d'alimentació) i a les anomenades botigues de conveniència. Així mateix, la majoria de municipis turístics no tenen cap restricció d'horari nocturn. No existeix una demanda real que requereixi l'oferta a totes hores i per a qualsevol producte.

Quant al potencial de les compres en diumenge i dies festius, s'ha d'indicar que mentre no canviï el potencial de compra de la població, les vendes en diumenge són vendes que s'han deixat de realitzar els altres dies de la setmana. L'obertura en diumenge no fa augmentar la facturació global del sector, però sí que incrementa necessàriament les despeses per als negocis, la reordenació dels torns de personal (per als grans empreses) i la prolongació de la jornada laboral (per a les PIMES, en especial, les microempreses).

Respecte a la conciliació d'horaris en diumenge i dies festius, un argument clàssic en favor de la liberalització d'horaris comercials és l'increment de possibilitats per a les persones consumidors a l'hora de comprar; argument, aquest, que sol vincular-se a la major participació de la dona al mercat de treball i a l'auge del que es coneix com a noves formes familiars. En realitat, liberalitzar l'obertura en diumenges no resol els problemes de fons de la conciliació d'horaris. Més aviat els accepta, en fa recaure les conseqüències sobre els

comerciants i precaritza el temps d'oci de les persones. Aquests problemes s'haurien de resoldre mitjançant polítiques transversals que impliquin empreses, món educatiu i les diverses administracions públiques.

D'altra banda, l'obertura en diumenges només és assumible per part de les grans empreses, que tenen plantilles extenses i flexibles; per al petit comerciant és pràcticament impossible.

Traslladar compres dels dies entre setmana als diumenges equival a traslladar facturació del petit comerç a les grans superfícies. La suposada ocupació que es creés a curt termini no seria tal, en cas de grans plantilles amb molta flexibilitat i precarietat contractual. A més, es veuria compensada per una destrucció d'ocupació a mitjà termini, en la mesura que els petits comerços es veiessin obligats a tancar.

Pel que fa a l'ocupació, que la liberalització d'horaris comercials tingui efectes positius o negatius sobre el mercat de treball depèn de les particularitats de cada territori. Els efectes positius es relacionen normalment amb l'augment de l'ocupació, i els negatius amb una precarització d'aquesta. És important que la norma s'adapti a cada territori concret, com passa amb els municipis turístics.

Per exemple, si el treball de M. Skuterud (*The impact of Sunday shopping on employment and hour of work in the retail industry: evidence from Canada, European Economic Review*, nº 49, pp. 1953-1978, any 2005) demostrava que la relaxació en l'obertura els diumenges al Canadà va comportar un increment de l'ocupació, el treball de R. Price (*Extended trading hours more retail jobs? International Journal of Employment Studies*, vol. 13, nº1, april, pp 133-156, any 2005) va demostrar com en una cadena de supermercats a Queensland (Austràlia,) l'obertura de més diumenges tot just provocà un traspàs de contractes fixos a temporals, amb salaris més baixos.

D'altra banda, cal indicar que les hores legals d'obertura no solen coincidir amb les hores efectives d'obertura. Segons un estudi de l'aleshores Departament de Comerç, Turisme i Consum, de la Generalitat de Catalunya, el 2004 es podien obrir a Espanya un total de 3.840 hores a l'any (hores legals), i se'n van obrir, de mitjana, 2.168 (hores reals). Per tant, el quocient que resulta de la divisió entre les hores legals d'obertura i les hores reals d'obertura està pels volts de 1,7 - 1,8. És a dir que, fins i tot existint restriccions a l'obertura, la realitat a peu de carrer és que els comerços obren força menys hores de les que poden obrir.

Per últim, cal fer una referència al cas de Barcelona.

La legislació estatal pretesament bàsica (el Reial decret llei 20/2012, esmentat anteriorment) determina que la ciutat de Barcelona –entre d'altres grans ciutats de l'Estat– ha de declarar “obligatòriament” una zona turística en el seu territori municipal.

La legislació catalana determina que siguin els ens locals –en cas de creure-ho oportú i d'acord amb els comerciants– qui sol·licitin la declaració de municipi turístic, ja sigui per a tot el municipi o per a una part, per a tot el dia o per a una franja horària, i per a tot l'any o només per a una època de l'any.

Finalment, l'Ajuntament de Barcelona, d'acord amb la legislació catalana vigent, ha demanat la declaració de zona turística de determinades àrees delimitades de la ciutat, per obrir durant una franja horària limitada (de 10 a 18 hores), i durant la temporada turística alta (de

juliol a mitjans de setembre) de 2014, amb l'acord ~~previ del conjunt de comerciants~~ de la ciutat. La Direcció General de Comerç el 10 de juliol de 2014 ha autoritzat la declaració de la zona turística de Barcelona en els termes assenyalats.

La regulació catalana d'horaris comercials vol garantir un òptim aprofitament de la demanda originada pels fluxos turístics, però vol fer-ho sense convertir les zones turístiques en un reclam comercial de cap de setmana per als residents a la ciutat i/o a la resta de l'àrea metropolitana. D'aquesta forma es garanteix una oferta comercial territorialment equilibrada.

Pel que fa a les activitats firals, l'Avantprojecte de llei manté els conceptes generals d'activitat firal i de fira i fires-mercat. D'altra banda, es mantenen els règims d'intervenció administrativa (comunicació prèvia i autorització en el cas de l'ocupació d'espais de domini públic), càrregues que es valoren en l'apartat sobre l'impacte normatiu.

Així, l'Avantprojecte de llei defineix activitat firal: és la manifestació comercial que té per objecte l'exposició de béns o l'oferta de serveis per afavorir-ne el coneixement i la difusió, promoure contactes i intercanvis comercials i apropar l'oferta de les diverses branques de l'activitat econòmica a la demanda, si té les característiques següents:

- Tenir una durada limitada en el temps.
- Reunir una pluralitat d'expositors.

Quant el concepte de fira, l'Avantprojecte indica: que és l'activitat firal de caràcter periòdic que s'adreça principalment al públic professional.

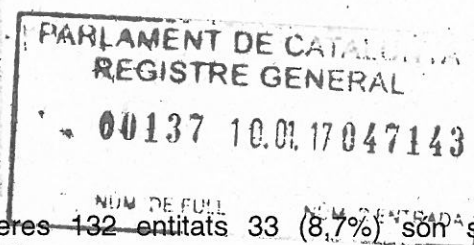
Pel que fa a fira mercat, l'Avantprojecte la defineix com l'activitat firal de caràcter periòdic que s'adreça al públic en la qual, de manera complementària, s'hi poden dur a terme també operacions comercials amb retirada de mercaderia.

Cal destacar que l'Avantprojecte de llei estableix aquestes definicions perfilant la seva distinció amb relació a activitats promocionals comercials que en la pràctica es confonen amb les fires, en especial, amb les fires-mercat, en tant en quant aquestes activitats firals permeten, encara que de forma complementària, l'adquisició de mercaderia. Amb la regulació prevista es pretén que les activitats promocionals preponderantment comercials quedin subjectes a la regulació general aplicable a les empreses comercials i, per tant, no puguin invocar la seva subjecció al règim de les activitats firals.

S'ha de destacar que l'Avantprojecte manté el Registre d'Activitats Firals (RAFC), en el qual, d'ofici, s'inscriuen les activitats firals comunicades. En aquest sentit convé ressaltar que la inscripció no suposa cap càrrega addicional a les empreses, atès, que com s'indica, la inscripció es practica d'ofici. A més, s'ha de ressaltar que aquest Registre és una eina fonamental per al coneixement i la promoció de les fires que tenen lloc a Catalunya, pels efectes de la seva publicitat.

En aquest marc, i per fer una aproximació a l'impacte que representa la regulació de les activitats firals, donem unes xifres sobre el nombre d'empreses afectades, a partir de les dades que consten en el RAFC.

En el moment d'elaborar aquesta memòria al RAFC hi ha un total de 378 entitats inscrites com a organitzadores d'activitats firals: 238 (63% del total) són Entitats Municipals, principalment Ajuntaments, 5 (1,3%) són Fundacions, 3 (0,8%) són Consorcis i 132 (34,9%)

son altres tipus d'entitats. D'aquestes darreres 132 entitats 33 (8,7%) són societats anònimes o societats limitades, assimilables a Pimes.

3. Informe d'impacte normatiu

En aquest informe s'analitzen en tres blocs diferenciats l'anàlisi sobre les opcions de regulació, la identificació de les càrregues administratives i la simplificació i reducció de càrregues.

a) Opcions de regulació.

D'acord amb la Guia de Bones Pràctiques, cal referir-se a les diverses opcions de regulació que es plantegen a l'hora de dur a terme l'Avantprojecte de llei.

Cal destacar, d'entrada que aquest cas no ens podríem plantejar l'opció de no regulació, atès que existeix un mandat del Parlament de Catalunya per aprovar la llei reguladora de comerç, serveis i fires.

Per aquest motiu, cal reproduir a continuació el contingut del número 9 de l'apartat V (rúbrica "Recuperació Econòmica") de la Resolució 323/X del Parlament de Catalunya, de 27 de setembre de 2013, sobre l'orientació política general del Govern (BOPC núm. 160, de 2-10-2013):

"El Parlament de Catalunya expressa la seva voluntat de defensar el model comercial català, caracteritzat per la coexistència equilibrada dels diversos formats de la distribució, amb un pes específic important de les petites i mitjanes empreses, i rebutja enèrgicament la voluntat recentralitzadora del Govern de l'Estat, que pretén neutralitzar l'ordenació comercial catalana i imposar la desregulació del sector. El Parlament reconeix el comerç urbà de proximitat com un dels puntals del nostre teixit econòmic i social i insta el Govern a tramitar amb la màxima celeritat possible l'avantprojecte de llei reguladora de l'activitat de comerç, serveis i fires amb vista a definir el marc jurídic que haurà de propiciar la consolidació i la projecció de futur d'un model nacional."

No obstant això i tenint en compte que aquesta Resolució condiciona l'opció escollida, es poden plantejar les següents:

a. 1) opció de no aprovar l'Avantprojecte de llei

D'entrada hem de considerar que aquesta opció comporta l'incompliment del mandat de la Resolució parlamentària esmentada.

Però, d'altra banda, suposa que les persones principals destinatàries de la llei (les empreses del sector comercial) continuarien tenint un marc regulatori dispers, complex i no actualitzat a la situació actual.

Aquesta situació provoca dificultats a l'hora d'accedir i comprendre les obligacions legals existents, tant en matèria d'accés a l'activitat, pràctica de diferents tipologies o modalitats de

venda, en la realització de les vendes promocionals, en la responsabilitat administrativa en cas d'incompliments, etc. Això, a més, comporta el fet de destinar recursos (materials humans) per poder assegurar el compliment de la normativa o evitar el seu incompliment.

Així mateix, la no aprovació de l'Avantprojecte de llei comportaria el manteniment de règims d'intervenció administrativa, com són els règims de comunicació prèvia a les vendes en liquidació, a les vendes ocasionals de saldos i a les vendes permanents de saldos, amb la consegüent necessitat de les empreses d'haver de destinar unes despeses per a la formalització d'aquests tràmits.

D'acord amb això, s'ha de considerar que els efectes són més perjudicials que els efectes que es derivaran de l'aprovació de l'Avantprojecte de llei.

a. 2) opció de desregularització.

Tal i com passa amb l'opció anterior, d'adoptar-se aquesta opció no s'observaria el mandat parlamentari.

No obstant això, s'ha d'afegir que aquesta opció comportaria trencar amb l'equilibri de formats comercials que existeix a Catalunya, en què hi ha una prevalença de petites i mitjanes empreses en el teixit comercial.

El trencament d'aquest equilibri perjudicaria l'aprovisionament, la diversitat d'oferta i portaria cap a una disminució d'operadors. Aquesta situació donaria lloc a un desequilibri de l'oferta en els nostres barris, pobles i ciutats en les quals ja no es podrien oferir les mateixes possibilitats de compra. Es desertitzarien zones de les ciutats i les compres es concentrarien en zones que no necessàriament serien els centres urbans de les viles i ciutats. La desertització dels centres urbans també comportaria l'increment de la inseguretat ciutadana. Així mateix, s'incrementarien els desplaçaments, sovint en vehicle, cap a zones que concentrarien l'oferta comercial. El trànsit de vehicles augmentaria la congestió de les infraestructures públiques i incrementaria consegüentment la contaminació atmosfèrica.

D'acord amb això, ens podríem trobar amb un model insostenible i perjudicial de cara a les Pimes com hem assenyalat. Aquesta opció en definitiva canviaria la situació del sector que es desenvolupa posteriorment (l'opció de regulació prevista per l'Avantprojecte de llei), més beneficiosa pel sector.

Així mateix, cal destacar dos altres elements.

D'una banda, restaria en vigor la normativa bàsica estatal en matèria de comerç (Llei de l'Estat 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç minorista).

Aquesta situació crearia una situació d'incertesa jurídica per a les empreses comercials, ja que si bé la definició de les modalitats de venda o de les activitats de promoció de venda són establertes per la legislació bàsica estatal esmentada, la mateixa Llei de l'Estat 7/1996, es configura tenint en compte les competències autonòmiques en matèria de comerç per desplegar i concretar en el seu territori respectiu les peculiaritats de les modalitats de venda i les activitats de promoció.

Com a segon element es produiria un incompliment de la Directiva de Serveis en el sentit que no es transposaria a la legislació catalana l'obligació de preveure en l'ordenament

jurídic intern règims d'autorització per a la realització d'activitats econòmiques en espais de domini públic. Això contrastaria tant amb la normativa en vigor com amb l'Avantprojecte de llei que sí transposen la Directiva de Serveis i estableixen règims d'autorització municipal per a la pràctica de la venda no sedentària en espais de domini públic com en el cas de la realització de fires-mercat també en aquest tipus d'espais.

D'altra banda, i per les seves peculiaritats, cal referir-se als efectes que l'opció de desregularització provocaria en els àmbits dels horaris comercials i de les activitats firals:

En l'àmbit dels horaris comercials, la desregularització portaria a la llibertat absoluta per a tots els establiments, independentment de si es tracta de PIMES o grans empreses de distribució comercial, per fixar el seu horari comercial d'atenció a les persones clients.

En aquest sentit, cal remetre's a l'"informe económico y social sobre los efectos de la liberalización de horarios comerciales (argumentación, estadísticas y referencias de estudios", d'11 de març de 2013, elaborat per la Direcció General de Comerç, per conèixer els efectes perversos que comporta la liberalització dels horaris comercials. L'informe es va elaborar amb ocasió de la interposició, per part del Govern, del recurs d'inconstitucionalitat núm. 1983-2013, contra el Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, i que s'annexa a aquesta memòria (annex 2).

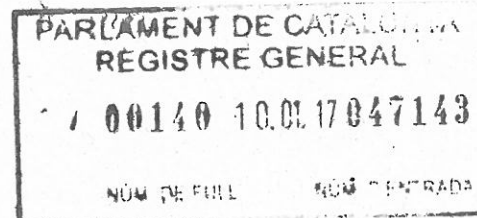
Doncs bé, aquest informe conclou que:

" Distintos posicionamientos defienden que una liberalización de horarios comerciales comportaría un incremento del consumo, de los niveles de ocupación y del Producto Interior Bruto (PIB). Sin embargo, existe un gran número de evidencias de que en Catalunya, incluso en caso de producirse, este aumento del consumo sería residual y difícilmente compensaría sus costes económicos y sociales.

La reciente normativa estatal (RDL 20/2012) implementa la libertad de horarios para nueve de cada diez establecimientos comerciales de Catalunya, provocando así un vaciamiento de las competencias de la Generalitat. Se ha demostrado que esta línea de actuación no evita los efectos de la crisis económica sobre la reducción del número de establecimientos, que choca contra la voluntad de la mayor parte del sector —crítico con su afectación asimétrica sobre los distintos operadores—, y que genera evidentes problemas para la sostenibilidad de la actividad económica.

En cuanto a la demanda, se observa que las compras después de las 22 horas o en días festivos son compras desplazadas desde otras franjas horarias o desde otras actividades. Así pues, no existe el aumento general de la demanda que preconizan algunos teóricos liberales: crear puestos de trabajo en una actividad, y para determinados formatos, supone la destrucción en otras actividades y/o formatos. Asimismo, comporta grandes costes empresariales y dificultades de conciliación en los hogares que viven del comercio.

En cuanto a la ocupación, se ha visto que un incremento en las horas de apertura no tiene porqué comportar un incremento igual de la ocupación, pero sí provoca una presumible precarización de los puestos de trabajo existentes. Y, por último, en el ámbito de la inflación se ha comprobado que la liberalización introduce un sesgo al alza en los precios, por ser un factor distorsionante de la competencia perfecta."

Quant a les activitats firals, cal indicar que la desregularització provocaria efectes perjudicials i indesitjats per al conjunt del sector:

- El caràcter promocional i innovador de les activitats firals, especialment de les fires-mercat, es veuria seriosament afectat per la realització d'activitats merament comercials que sovint es presenten davant els potencials clients o compradors com a "fires".

En aquest sentit, la desaparició dels conceptes legals de fira i, en especial, de fira-mercat provocaria una confusió d'aquestes activitats amb les esmentades activitats comercials. Es veuria perjudicat en definitiva el valor afegit que actualment presenten les fires-mercat davant les activitats comercials esmentades.

- La supressió del Registre d'Activitats Firals dificultaria als expositors una eina valuosa per conèixer i accedir als esdeveniments firals, necessaris per presentar les seves novetats, les seves innovacions, tant en el terreny dels productes com dels serveis. La desaparició d'aquesta eina, a més, els suposaria un increment de costos per haver de cercar, una a una, l'activitat firal que els interessés, tenint en compte que cada any l'activitat firal varia.

Igualment, els organitzadors de les fires hauria de destinar més recursos per captar expositors, degut a la desaparició del Registre públic esmentat.

D'altra banda, en general, la supressió del Registre també comportaria la desaparició d'una eina de publicitat i promoció dels esdeveniments firals que es fan durant l'any.

a.3) Opció de regulació de l'Avantprojecte de llei

És l'opció que s'ha de considerar més beneficiosa per als destinataris de l'Avantprojecte de llei.

En aquest sentit, amb l'Avantprojecte s'assoleixen aquest objectius bàsics:

- Compilació en un sol text normatiu de l'actualment dispersa legislació en matèria del sector de comerç, serveis i fires.

Les empreses del sector amb un sol text coneixen les principals obligacions que disciplinen la seva activitat comercial sobre: els requisits generals d'accés i d'exercici de l'activitat, les modalitats de venda, les activitats promocionals, les actuacions prohibides i la lliure competència, els horaris comercials, les activitats firals, i les conseqüències dels incompliments de la norma (infraccions i sancions).

- Millora de la regulació normativa i simplificació i reducció de càrregues administratives.

En aquest sentit, es defineixen conceptes lligats a l'activitat comercial, de serveis i fires. S'ordenen i sistematitzen les diferents modalitats de venda i les activitats promocionals, fins ara disperses en distintes normes, com s'indiquen en altres apartats d'aquesta memòria. Alhora que això comporta una simplificació de regulacions.

Es redueixen càrregues administratives en els termes que s'indiquen a la lletra c) d'aquest mateix apartat de la memòria,

- Incorporació a la regulació dels serveis assimilats a l'activitat comercial, sense que aquesta incorporació suposi la imposició de règims d'intervenció administrativa ni de càrregues administratives específiques per a les persones titulars d'activitats de prestació de serveis previs a l'accés a l'activitat econòmica corresponent o el seu exercici.

L'Avantprojecte de llei acull en el seu àmbit d'aplicació els serveis que es poden assimilar a l'activitat comercial. Tot i que a l'article 6.1 de l'Avantprojecte de llei es remet al desplegament reglamentari el detall de serveis, és important destacar que la disposició de manera decidida opta per la incorporació d'aquestes activitats econòmiques en el seu àmbit d'aplicació. Així mateix, l'article 6.2 identifica i exclou de l'àmbit aquells serveis que per les seves peculiaritats ja disposen de la seva pròpia normativa (serveis amb col·legiació obligatòria i serveis bancaris, de crèdit, d'assegurances i de naturalesa anàloga que desenvolupen entitats legalment establertes (bancs, caixes d'estalvis, entitats d'assegurances...)).

En definitiva, l'Avantprojecte resulta beneficiós per a les empreses de serveis assimilats a l'activitat comercial, ja que disposaran d'un marc normatiu de referència propi, sense que suposi l'obligació de complimentar cap càrrega administrativa.

- Regulació d'instruments per a fomentar la dignificació i professionalització.

En benefici de les empreses del sector de l'àmbit d'aplicació de l'Avantprojecte, es preveu a l'article 12 la promoció de la igualtat d'oportunitats i la formació tècnica i professional de les persones que exerceixen activitats comercials i la prestació de servei.

- I vocació de permanència de la Norma.

Es preveu el manteniment del contingut de la Norma en el temps. El conjunt del preceptes de l'Avantprojecte de llei s'elaboren en un sentit que permeti la seva adaptació als canvis que poden afectar els sectors objecte de la Norma..

Això no vol dir que no es puguin fer modificacions puntuals del seu contingut als canvis futurs sí trobem el desenvolupament d'aspectes no previstos (com, en el cas, per exemple, de trobar-nos amb modalitats de venda noves no previstes en el text de l'Avantprojecte). Estem en un context global, flexible, molt influenciat per l'evolució de les TIC, al qual no són aliens els sectors econòmics afectats per la Norma. No obstant això, l'objectiu és mantenir la seva vigència en el temps com a disposició de referència en el sector del comerç, serveis i fires.

Aquesta vocació s'ha d'entendre de manera beneficiosa per als seus principals destinataris (les empreses comercials i dels serveis), que els permetrà un coneixement profund del seu contingut per tractar-se de la Norma de referència del sector.

D'altra banda, la regulació prevista a l'Avantprojecte, en contrast amb l'opció desenvolupada anteriorment (desregularització) s'ha de considerar que preserva els elements propis del sector de comerç i serveis a Catalunya:

- Respecte a les empreses:

Preservació de l'equilibri en els formats comercials.

Generalitat de Catalunya
Departament d'Empresa i Ocupació
Direcció General de Comerç

Transparència en el mercat: lliure i lleial competència.

Permet el desenvolupament de projectes comercials de caràcter col·lectiu, tant per sectors com per territoris.

Facilita l'eficiència dels operadors i l'emprenedoria.

- Respecte a l'entorn:

Desenvolupament de ciutats compactes.

Reducció de la mobilitat.

Centres urbans vius (no desestitzats).

Equilibri territorial.

Protecció del medi i del patrimoni.

- Respecte als ciutadans (entesos com a consumidors):

Proximitat.

Disposició d'una densitat comercial.

Oferta diversificada.

Qualitat de servei.

- Respecte al conjunt de la societat:

Generador d'ocupació.

Professionalització.

Disponibilitat de productes de proximitat.

Generador de valors en responsabilitat social empresarial

Facilitador de convivència i seguretat.

A continuació es faciliten unes dades que justifiquen la preservació dels trets bàsics de la regulació prevista a l'Avantprojecte de llei.

Amb les dades del gràfic següent es mostra l'evolució d'empreses i establiments de comerç al detall experimentada entre l'any 2008 i el 2013, en què es posa de manifest que durant la crisi econòmica les xifres són més favorables a Catalunya que a la Comunitat de Madrid i respecte a la mitjana estatal. Cal indicar que la legislació en matèria de comerç en aquesta darrera comunitat autònoma ha optat per la desregulització, a través de les lleis 2/2012 de 12 de juny, de dinamització de l'activitat comercial de la Comunitat de Madrid i la Llei 1/2008, de 26 de juny, de modernització del comerç de la Comunitat de Madrid.

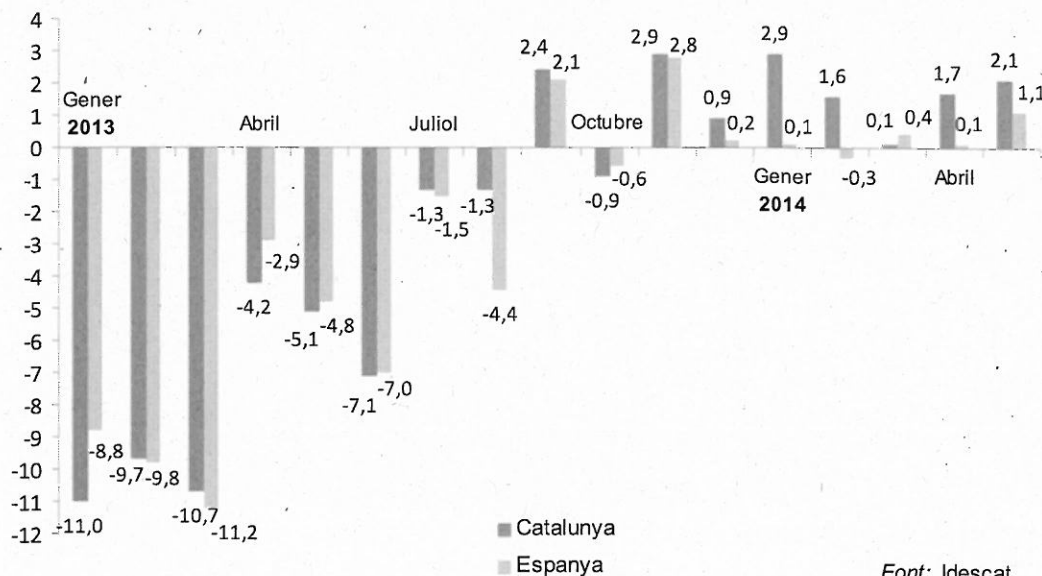
Evolució d'empreses i establiments de comerç al detall

	2008	2013	Variació 08 - 13
Empreses			
Catalunya	84.006	75.983	-9,55%
Comunitat de Madrid	62.623	55.501	-11,37%
Estat espanyol	536.857	477.463	-11,06%
Establiments			
Catalunya	101.426	95.777	-5,57%
Comunitat de Madrid	75.608	69.082	-8,63%
Estat espanyol	645.198	592.172	-8,22%
Densitat comercial (establiments / 1.000 hab.)			
Catalunya	13,77	12,68	-7,92%
Comunitat de Madrid	12,06	10,64	-11,77%
Estat espanyol	13,98	12,56	-10,16%

Font: INE. DIRCE

El gràfic que ve a continuació insisteix en aquesta línia i demostra que les variacions interanuals, mes a mes, l'index de les vendes de comerç al detall han estat més favorables a Catalunya, des de l'inici de l'any 2013 fins a l'actualitat.

Variació interanual de l'índex de vendes de comerç al detall (IVCD)

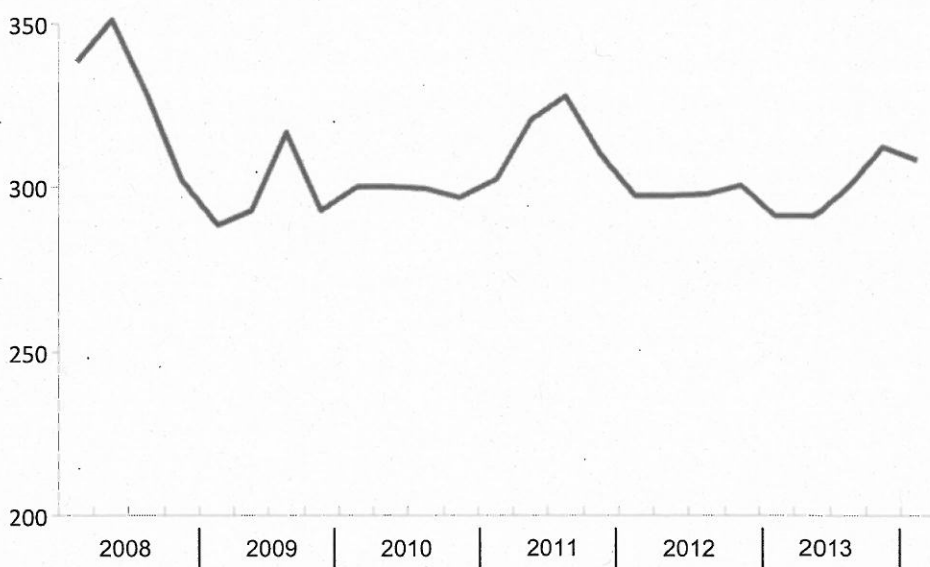
Font: Idescat

Font: IDESCAT

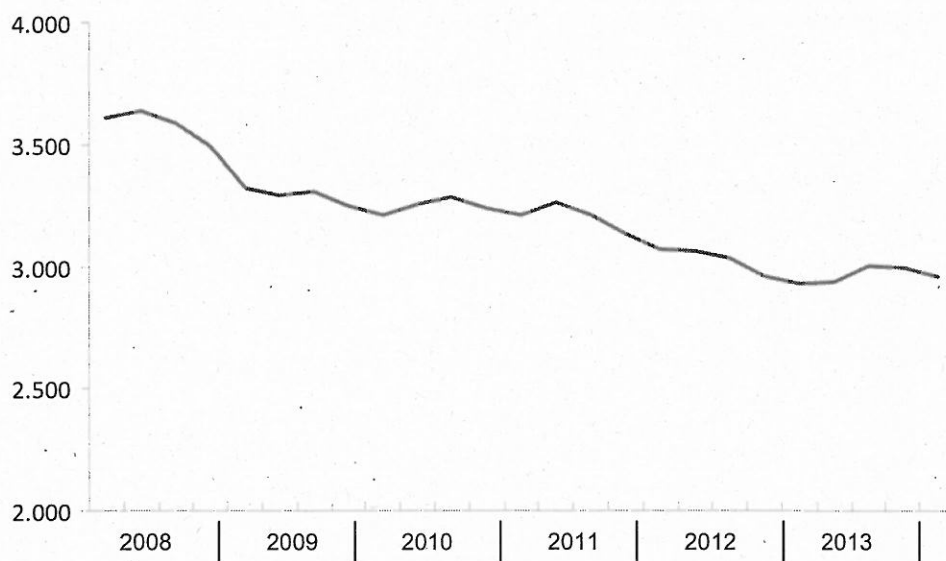

Per últim, a nivell d'ocupació, dels dos gràfics següents es desprèn que, malgrat que s'ha produït durant els darrers 5 anys, i en el context d'una severa crisi econòmica, la destrucció de llocs de treball en el sector del comerç al detall, l'evolució no segueix la línia continua de destrucció que mostren les xifres per al conjunt de treballadors de Catalunya.

Ocupats en el comerç al detall a Catalunya (milers)

Ocupats a Catalunya (milers)

Font: IDESCAT. EPA

En matèria d'horaris comercials, s'ha d'indicar, a més, que l'Avantprojecte de llei recull, tal com s'indica en altres apartats d'aquesta memòria, es limita a reproduir l'actual marc regulatori a Catalunya.

En aquest cas també es oportú esmentar l'"informe económico y social sobre los efectos de la liberalización de horarios comerciales (argumentación, estadísticas y referencias de estudios", d'11 de març de 2013, elaborat per la Direcció General de Comerç, que s'annexa a aquesta memòria i al qual s'ha fet esment anteriorment, per concloure que la regulació establerta per l'Avantprojecte de llei resulta l'opció més beneficiosa per al sector.

Aquest informe indica que el conjunt de la normativa catalana en matèria d'horaris comercials des de l'any 2004 (mitjançant la Llei 8/2004, de 23 de desembre, d'horaris comercials) ha donat resposta als interessos del conjunt de la ciutadania, tant de comerciants com dels consumidors, amb l'establiment d'un límit màxim d'hores setmanals d'obertura (72 hores), amb l'establiment d'uns dies d'obertura en diumenges i festius, i la fixació de l'horari d'obertura i tancament (7h – 22h)

Aquestes pautes es consideren suficients per compatibilitzar la llibertat de les persones consumidores amb una competència lliure i lleial entre els operadors.

No obstant això i precisament per les necessitats específiques de determinades activitats i localitzacions, la regulació és permeable a múltiples situacions d'excepcionalitat (establiments d'alimentació per sota de 150 m²), condició de trobar-se en un municipi turístic, ubicació específica (dins d'un hotel, al costat d'un museu,...). S'ha estimat que entre un 20% y un 30% dels comerços catalans tenen una completa llibertat d'horaris.

En aquelles zones on l'afluència de turistes demanda una major flexibilització dels horaris comercials, aquesta ja existeix. En aquelles zones on dita llibertat no es una demanda, ni de les persones consumidores, ni del conjunt del sector empresarial, introduir-la suposaria fomentar situacions de competència asimètrica a mig termini, amb el consegüent trencament de l'equilibri existent en el sector i provocaria desequilibris entre formats.

No existeix cap evidència de que aquestes externalitats negatives i el seu cost social poguessin ser compensades per un suposat increment de las vendes del sector o de la ocupació.

D'acord, per tant, amb aquestes consideracions extretes de l'informe d'11 de març de 2013 i, en general, del seu conjunt, al qual ens remetem, podem concloure que la regulació en matèria d'horaris comercials prevista per l'Avantprojecte resulta l'opció més apropiada.

En darrer lloc, pel que fa a les activitats firals, s'ha d'indicar que el règim d'intervenció administrativa i l'existència del Registre d'Activitats Firals previstos en l'Avantprojecte de llei faciliten la informació, la publicitat i la promoció de les fires que es fan a Catalunya. Amb aquest conjunt d'informació es facilita que aquestes activitats es coneguin i tinguin èxit: puguin tenir més visitants i els organitzadors puguin també tenir més empreses expositors. A més el fet de que es facin es beneficis per a l'economia dels municipis i comarques on es realitzen per raó de l'important impacte econòmic que es genera.

Per això, l'opció establerta en l'Avantprojecte resulta la més adequada per a les activitats firals.

b) Identificació de les càrregues administratives

En aquest apartat s'especifiquen les càrregues administratives establertes a l'Avantprojecte de llei, per tal de procedir a la seva quantificació, d'acord amb la fórmula que determina la Guia de bones pràctiques per a l'elaboració i la revisió de normativa amb incidència en l'activitat econòmica:

$\text{Cost de la càrrega administrativa} = \text{Preu} \times \text{Temps} \times \text{Quantitat}$

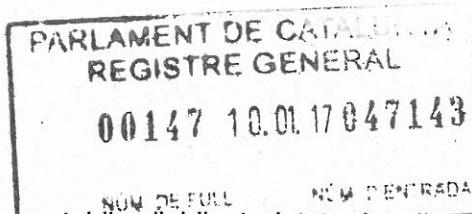
L'Avantprojecte de llei estableix les càrregues administratives següents:

- Aportar la documentació necessària per crear un cens d'empreses dedicades a l'activitat comercial i a la prestació de serveis assimilats a l'activitat (art. 9).
- Presentar una declaració responsable per exercir l'activitat de venda o prestació de serveis fora d'establiment (art. 18.3).
- Presentar una declaració responsable per a la realització d'activitats firals; i sol·licitud d'autorització per realitzar una activitat firal que ocupa espais de domini públic (art. 47).
- Col·laboració en les tasques de control i inspecció (art. 59)

Pel que fa al cens d'empreses, la norma preveu crear un cens com un instrument que permeti disposar de la informació actualitzada del conjunt d'empreses i establiments dedicats al comerç i a la prestació de serveis assimilats, per tal que l'administració pugui dissenyar més acuradament les seves polítiques d'ordenació i foment. Aquest instrument està subjecte al corresponent desplegament reglamentari.

Respecte a la declaració responsable relativa a la venda efímera (l'activitat de venda o prestació de serveis fora d'establiment), l'avantprojecte determina l'obligació de presentar aquesta declaració l'ajuntament del municipi on es pretengui realitzar, conforme l'activitat s'adequa a la normativa vigent en matèria de comerç i en matèria de seguretat d'esdeveniments de caràcter públic. En aquest sentit, cal assenyalar que aquestes activitats estan sotmeses tant a les condicions formals, d'informació i desistiment que s'estableixin en les disposicions que transposin a l'ordenament jurídic intern la Directiva 2011/83/UE, de 25 d'octubre. Així doncs, l'avantprojecte transposa aquesta Directiva mitjançant una comunicació prèvia, amb declaració responsable, atès que s'ha estimat que és el tràmit administratiu que suposa una càrrega més reduïda, tot permetent realitzar el control exposat dels diversos riscos que poden derivar-se de l'activitat: pels consumidors, sanitaris, de seguretat, etc.

Pel que fa al règim de comunicació de les activitats firals, cal indicar que l'Avantprojecte no recull cap novetat respecte a la legislació vigent en la matèria (Llei 8/1994, de 25 de maig). S'ha d'indicar que la transposició de la Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior, a través del Decret legislatiu 3/2010, de 5 d'octubre, per a l'adequació de normes amb rang de llei a la Directiva 2006/123/CE, va comportar l'establiment d'aquest règim de comunicació en

substitució de la regulació anterior, que ~~establia l'obligatorietat de~~ disposar d'una autorització prèvia per poder dur a terme l'organització dels esdeveniments, fossin fires o fires-mercat. Així mateix, i en coherència amb la Directiva 2006/123/CE, es manté el règim d'autorització quan l'activitat fira concreta comporta l'ocupació i l'ús d'espais de domini públic.

Finalment, quant a la col·laboració en les tasques de control i inspecció, cal diferenciar entre la càrrega que representa la obligació de facilitar la informació requerida en la inspecció (bàsicament, l'autorització d'obertura o altres permisos, inclosos els fiscals, que acreditin el compliment de la normativa) de la que representa el cost de recopilar les dades i documents que els inspectors sol·licitin per realitzar les comprovacions que corresponguin (per exemple la presentació de determinades factures de compra de productes i els seus justificants de pagament, albarans d'entrada de mercaderies, o documentació acreditativa del volum de vendes).

Així mateix, a més de les càrregues administratives esmentades, val a dir que també es podrien identificar com a costos per a les empreses o l'administració:

- La formació i qualificació per a l'exercici de l'activitat comercial i la prestació de serveis assimilats a l'activitat comercial (art. 12), no s'ha considerat com a càrrega administrativa, ja que es tracta d'una figura habilitant que permeti que si en un futur la Generalitat de Catalunya vol establir que pel exercici d'una activitat es requereix una formació determinada, per raons imperioses d'interès general degudament justificades, ho pugui realitzar mitjançant el corresponent desplegament reglamentari;
- l'estructura i condicions internes dels establiments comercials, així com d'exposició i venda de les mercaderies (art. 17), estan subjectes al seu desplegament reglamentari. Fins que no es realitzi aquest desenvolupament, no es podrà avaluar si esdevé una càrrega administrativa;
- la venda no sedentària regulada (art. 19), ja disposa d'un anàlisi detallat del seu impacte econòmic i social en el Projecte de decret que desplega aquesta modalitat de venda. En aquesta sentit, s'adjunta a la present memòria, les memòries corresponents al Projecte de decret (annex 3);
- la venda de productes i prestació de serveis a distància (art. 20), no s'ha considerat com a càrrega administrativa d'aquest avantprojecte, ja que únicament es compila la legislació bàsica d'obligat compliment establerta per Directives i normativa estatal, però en l'articulat del present Avantprojecte no s'hi preveu cap càrrega específica;
- la venda automàtica (art. 21), que només està subjecte a una autorització municipal quan ocupa via pública. L'Avantprojecte de llei no crea una càrrega per si mateix, sinó que fa un incís per recordar que l'ocupació de sòl públic comporta l'obligació de l'obtenció d'aquesta autorització. Per tant, la regulació que estableix aquesta càrrega es troba en les diferents ordenances municipals que la preveuen;
- El règim d'autorització de zones turístiques (art. 41). Es tracta d'un procediment reglat que s'inicia a instàncies d'una administració local (ajuntament). Val a dir que aquest règim es recull en tota la legislació reguladora dels horaris comercials, des de l'any 1994 (Decret 41/1994, de 22 de febrer). D'acord amb això, podem considerar que gran part dels municipis catalans amb zones que es poden considerar turístiques, d'acord amb la legislació d'horaris

comercials, ja les tenen declarades. Així mateix, l'Avantprojecte preveu que les autoritzacions tinguin una vigència màxima de quatre anys. No obstant això, s'estableix que la declaració turística es pot prorrogar per períodes successius de durada idèntica al període de vigència establert inicialment. Les pròrregues només necessiten la presentació d'una declaració responsable. Actualment, hi ha 110 municipis amb zones turístiques declarades. Durant l'any 2014 només el municipi de Barcelona ha demanat i obtingut la declaració d'una zona turística.

Un cop identificades les càrregues administratives pròpies establertes per l'Avantprojecte, cal procedir a la seva quantificació econòmica, d'acord amb la fórmula a dalt esmentada ($\text{Cost de la càrrega administrativa} = \text{Preu} \times \text{Temps} \times \text{Quantitat}$).

Cal indicar, que la quantificació referida a la càrrega relativa a les activitats finals, per la seva especificitat, s'efectua posteriorment.

Pel que fa al *preu*, es refereix a la tarifa horària que inclou els costos salarials del personal per tipus d'ocupació que ha de portar a terme la tasca de gestió administrativa associada al compliment d'una obligació d'informació, més els costos generals de l'empresa que s'estimen en un 25% del preu (guany/hora).

Aquest càlcul del preu/hora es pot basar en les dades de l'Enquesta d'estructura salarial realitzada per a Catalunya (Idescat) de 2009, segons es recomana a l'Annex 2 de la Guia de Bones Pràctiques per a l'elaboració i la revisió de normativa amb incidència en l'activitat econòmica, que actualitzats a 2012 aquests preus serien els següents:

A. Empleats administratius	17,60 €
B. Tècnics i professionals de suport	24,48 €
C. Tècnics i professionals científics, intel·lectuals	30,17 €
D. Directius administració i empreses	49,23 €

Quant al *temps*, es refereix a la quantitat de temps requerida pel personal que ha d'executar les tasques de gestió administrativa associades al compliment d'una obligació d'informació.

Obligació d'informació	Preu (p)				Total
	A	B	C	D	
Cens d'empreses dedicades a l'activitat comercial i a la prestació de serveis assimilats a l'activitat comercial (art. 9)					
temps (t)	2	1	0	0	
Pxt	35,20	24,48			59,68€
Presentar una declaració responsable per exercir l'activitat de venda o prestació de serveis fora d'establiment (art. 18.3)					
temps (t)	1	0,25	0	0	
Pxt	17,60	6,12			23,72€

Facilitar la informació requerida en la inspecció (art. 59)				
temps (t)	1	0,5	0	0
Pxt	17,60	12,24		29,84€
Recopilar les dades i documents sol·licitades pels inspectors (art. 59)				
temps (t)	2	1	0	0
Pxt	35,20	24,45		59,68€

Finalment, respecte a la *quantitat i freqüència* en la que s'ha de realitzar la càrrega administrativa, la *quantitat (q)* comprèn el volum de la població de les empreses afectades (*n*) i la *freqüència (f)* amb què l'activitat ha de realitzar-se cada any.

Pel que fa a la *quantitat i la freqüència* d'aportar la documentació necessària per crear un cens d'empreses, malgrat estar subjecte al que determini finalment el seu desplegament reglamentari, s'ha partit del supòsit que s'actualitzarà cada 4 anys ($f=0,25$). Per tant, tenint en compte que s'ha estimat que existeixen 204.906 empreses dedicades a l'activitat comercial i a la prestació de serveis assimilats a l'activitat comercial, cada any s'hauria de sol·licitar informació a 51.227 empreses.

Obligació d'informació	f	n	f x n	CA (p x t x q)
Cens d'empreses dedicades a l'activitat comercial i a la prestació de serveis assimilats a l'activitat comercial (art. 9)	0,25	204.906	51.227	3.057.198€

No obstant aquesta això, cal assenyalar que es parteix de la hipòtesi que l'administració únicament sol·licitarà la informació de la qual no disposi. Així doncs, a efectes pràctics, aquesta situació pot representar que únicament hagin de facilitar les dades aquelles empreses de nova creació. A més, aquesta cessió de la informació possiblement es realitzaria mitjançant una comunicació amb declaració responsable que és l'instrument d'intervenció administrativa que representa una càrrega menor a l'empresari.

Per tot això, si per exemple la mitjana anual ($f=1$) de creació d'empreses fóra de 100 el cost de la càrrega seria de 5.968€, molt inferior a la xifra a dalt estimada i més propera al cost previst per la càrrega.

Obligació d'informació	f	n	f x n	CA (p x t x q)
Cens d'empreses dedicades a l'activitat comercial i a la prestació de serveis assimilats a l'activitat comercial (art. 9).	1	100	100	5.968€

Respecte a la a la quantitat i la freqüència de la presentació una declaració responsable per exercir l'activitat de venda o prestació de serveis fora d'establiment, d'acord amb les dades de l'Idescat a partir de l'enquesta anual de serveis, l'any 2011 es dedicaven al comerç al detall d'altres tipus fora d'establiments, excepte en parades de venda i mercats ambulants (CCAE-4799) 908 establiments. Així mateix, segons la informació disponible a la Direcció General de Comerç, s'ha estimat que de mitjana aquests establiments obren dos cops a l'any.

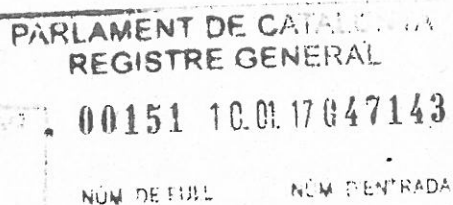
Obligació d'informació	f	n	f x n	CA (p x t x q)
Presentar una declaració responsable per exercir l'activitat de venda o prestació de serveis fora d'establiment (art. 18.3)	2	908	1.816	43.076€

Finalment, quant a la col·laboració en les tasques de control i inspecció, cal assenyalar que per regla general, la població fa referència al nombre d'empreses afectades per una determinada norma. No obstant això, també pot ser calculat mitjançant un esdeveniment, com ara, l'estimació del nombre d'actes d'inspecció que es realitzen en un any. En el cas de la col·laboració en les tasques de control i inspecció, s'ha calculat mitjançant un esdeveniment, el qual parteix que l'any 2013 es van realitzar 850 actes d'inspecció a establiments comercials de Catalunya.

TIPUS D'ACTUACIONS (ANY 2013)	ACTUACIONS INSPECTORES	ACTES
Control de la pràctica de vendes amb pèrdua i incompliment dels terminis de pagament als proveïdors	75	60
Control de la venda en rebaixes	80	50
Control dels horaris comercials	30	15
Control dels requisits de justificació de les subvencions atorgades en l'àmbit de comerç	290	260
Control dels requisits de les vendes de saldos i liquidacions	300	240
Control del compliment dels requisits generals de l'activitat comercial	180	160
Control del compliment de la normativa en matèria d'equipaments comercials	70	50
Irregularitats detectades en altres matèries diferents a l'ordenació del comerç o inhibicions a altres organismes	25	15

Generalitat de Catalunya
Departament d'Empresa i Ocupació
Direcció General de Comerç

TOTALS	1.050	850
---------------	--------------	------------

Font: Servei d'Ordenació de la Distribució Comercial.
Dades corresponents a l'any 2013

En aquest sentit, s'ha estimat que el nombre de campanyes d'inspecció es duplicaran si s'incorporen les activitats de prestació de serveis assimilats a l'activitat comercial, representaria. Per tant, el nombre d'actes d'inspecció estimats anualment és de 1.700.

Així mateix, cal assenyalar que un 75% d'aquests actes acaben generant unes obligacions de recopilació de dades addicionals als empresaris (1.275 obligacions d'informació anuals).

Obligació d'informació	f	n	f x n	CA (p x t x q)
Facilitar la informació requerida en la inspecció (art. 59)	1	1.700	1.700	50.728€
Recopilar les dades i documents sol·licitades pels inspectors (art. 59)	1	1.275	1.275	76.092€

Un cop quantificades les càrregues administratives que recull l'avantprojecte de llei, cal identificar en quina mesura afecten a les PIME del sector.

Per tal de realitzar aquest càlcul, s'ha partit de les estadístiques d'empreses de serveis a Catalunya, per sector d'activitat i segons la dimensió en ocupats, i el volum de negoci de les empreses de serveis a Catalunya, per sector d'activitat i segons la dimensió en ocupats, elaborades per l'Idescat a partir de l'enquesta anual de serveis.

EMPRESSES DE SERVEIS A CATALUNYA. ANY 2011

PER SECTOR D'ACTIVITAT I SEGONS DIMENSIÓ EN OCUPATS DE L'EMPRESA

Descripció del sector	CCAE-2009	Total	menys de 2 ocupats	de 2 a 9 ocupats	de 10 a 49 ocupats	de 50 a 249 ocupats	250 ocupats o més
Venda vehicles de motor i el seu manteniment i reparació	451, 452	8.870	3.726	4.443	608	85	9
Venda recanvis i accessoris vehicles de motor. Venda motocicletes	453, 454	1.807	522	1.090	159	23	13
Intermediaris i comerç engròs matèries agràries i animals vius	461, 462	13.525	11.361	1.981	145	33	6
Comerç engròs aliments, begudes i tabac	463	5.949	2.370	2.653	774	116	37
Comerç engròs articles d'ús domèstic	464	9.480	3.862	4.318	1.027	227	47
Comerç engròs equips per a les TIC	465	1.295	260	660	282	76	18
Comerç engròs altra maquinària i equips	466	5.337	1.860	2.544	803	114	16
Altres tipus comerç engròs	467, 469	6.175	2.059	2.998	963	137	17
Comerç detall establiments no especialitzats	471	5.929	2.552	3.145	188	15	30
Comerç detall aliments, begudes i carburants	472, 473	19.472	8.897	9.910	619	39	8
Comerç detall equips per a TIC i altres d'ús domèstic	474-477	42.245	19.443	21.307	1.188	205	103
Comerç detall en parades i fora establiments	478, 479	7.426	5.653	1.696	52	17	8
Serveis de menjar i begudes	56	41.425	12.935	26.278	2.014	154	44
Recerca i desenvolupament i altres activitats professionals	72, 74, 75	14.652	11.863	2.436	272	67	14
Activitats de lloguer, agències de viatges i operadors turístics	77, 79	5.522	3.305	1.821	284	82	30
Act. immobiliàries, artístiques, d'entreteniment i altres serveis	68, 90-96	38.670	25.050	12.133	1.285	176	27
Total		358.571	203.439	133.895	17.126	3.106	1.005

Font: Informació elaborada per Idescat a partir de dades de l'enquesta anual de serveis de l'INE.

A partir de l'any de referència 2009 les agrupacions "Activitats artístiques, recreatives i d'entreteniment" i "Altres serveis" s'investiguen parcialment seguint un sistema rotatori, de manera que cada any s'estudia una part de les seves branques.

PARLAMENT DE CATALUNYA
 REGISTRE GENERAL
 00152 10.01.17047143

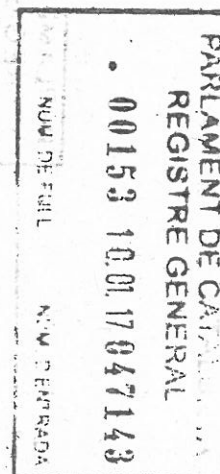
VOLUM DE NEGOCI DE LES EMPRESES DE SERVEIS A CATALUNYA. ANY 2011
PER SECTOR D'ACTIVITAT I SEGONS DIMENSIO EN OCUPATS DE L'EMPRESA

unitat: milers d'euros

Descripció del sector	CCAE-2009	Total	menys de 2 ocupats	de 2 a 9 ocupats	de 10 a 49 ocupats	de 50 a 249 ocupats	250 ocupats o més
Venda vehicles de motor i el seu manteniment i reparació	451, 452	12.153.077	241.205	1.748.419	2.495.733	2.572.619	5.095.101
Venda recanvis i accessoris vehicles de motor. Venda motocicletes	453, 454	3.011.840	85.072	596.726	1.090.251	1.000.883	238.908
Intermediaris i comerç engròs matèries agràries i animals vius	461, 462	4.465.938	843.811	1.816.541	1.218.735	486.322	100.529
Comerç engròs aliments, begudes i tabac	463	17.741.650	964.642	4.414.319	5.693.383	3.317.808	3.351.499
Comerç engròs articles d'ús domèstic	464	20.033.869	505.201	4.054.349	6.464.702	5.594.602	3.415.014
Comerç engròs equips per a les TIC	465	4.678.963	42.993	600.750	1.200.095	1.105.910	1.729.216
Comerç engròs altra maquinària i equips	466	7.936.375	322.906	2.234.037	3.165.855	1.438.543	775.034
Altres tipus comerç engròs	467, 469	21.864.180	935.726	4.608.918	6.985.315	5.362.529	3.971.692
Comerç detall establiments no especialitzats	471	12.542.701	213.971	817.379	585.245	346.867	10.579.239
Comerç detall aliments, begudes i carburants	472, 473	8.558.073	832.758	4.140.311	2.060.746	968.018	556.241
Comerç detall equips per a TIC i altres d'ús domèstic	474-477	15.107.953	1.236.168	6.351.495	2.338.125	1.456.955	3.725.210
Comerç detall en parades i fora establiments	478, 479	1.243.362	174.218	292.289	291.628	198.290	286.938
Serveis de menjar i begudes	56	7.880.482	510.367	3.703.221	1.956.476	682.787	1.027.631
Recerca i desenvolupament i altres activitats professionals	72, 74, 75	2.022.755	496.858	556.227	336.006	314.988	318.676
Activitats de lloguer, agències de viatges i operadors turístics	77, 79	4.529.640	448.452	810.520	945.764	1.063.914	1.260.990
Act. immobiliàries, artístiques, d'entreteniment i altres serveis	68, 90-96	9.594.505	1.686.649	3.367.058	2.154.094	1.454.608	932.095
Total		211.739.239	14.097.498	49.871.471	50.496.734	40.826.657	56.446.878

Font: Informació elaborada per Idescat a partir de dades de l'enquesta anual de serveis de l'INE.

A partir de l'any de referència 2009 les agrupacions "Activitats artístiques, recreatives i d'entreteniment" i "Altres serveis" s'investiguen parcialment seguint un sistema rotatori, de manera que cada any s'estudia una part de les seves branques.

A partir d'aquestes dades, i tenint en compte el pes relatiu de les empreses dins de cada sector, s'ha estimat el nombre de microempreses, petites, mitjanes i grans empreses que configuren el sector.

Activitats de Comerç i Serveis	MICRO	PETITA	MITJANA	GRAN
Venda i reparació vehicles de motor i motocicletes	9.781	767	108	21
Comerç engròs i intermediaris, exc. vehicles motor	36.926	3.994	703	138
Comerç detall, excepte vehicles motor i motocicletes	72.603	2.047	276	147
Serveis de menjar i begudes	39.213	2.014	154	44
Activitats de fotografia	1.991	38	9	2
Activitats veterinàries	1.076	20	5	1
Activitats de lloguer	3.113	172	50	18
Reparació d'ordinadors, d'efetes personals i efectes domèstics	3.610	125	17	3
Altres activitats de serveis personals	17.485	604	83	12
TOTAL	185.798	9.782	1.405	386

Nota: S'ha estimat en funció del pes relatiu de les activitats, a partir de les dades dels quadres anteriors

Tenint en compte que s'ha estimat que un 99% de les empreses d'aquest sector són PIME, la quantificació de les càrregues administratives seria la següent:

Obligació d'informació	f	n	f x n	CA (p x t x q)
Cens d'empreses dedicades a l'activitat comercial i a la prestació de serveis assimilats a l'activitat comercial (art. 9)	1	99	99	5.908€
Presentar una declaració responsable per exercir l'activitat de venda o prestació de serveis fora d'establiment (art. 18.3)	2	906	1.812	42.981€
Facilitar la informació requerida en la inspecció (art. 59)	1	1.697	1.697	50.638€
Recopilar les dades i documents sol·licitades pels inspectors (art. 59)	1	1.273	1.273	75.973€

D'acord amb aquests càlculs, podem concloure que els diferents paràmetres analitzats s'han dissenyat de manera que redueixin al màxim les càrregues administratives, atès que no és possible la supressió de l'obligació, d'una banda, perquè sense aquest coneixement del sector l'administració no pot dissenyar polítiques eficaces per donar serveis i solució als problemes dels empresaris i, de l'altra, per salvaguardar els interessos generals i la protecció a tercers:

- **Preu:** les obligacions d'informació podran ser complimentades per personal no qualificat, evitant així la contractació de professionals externs.

- **Temps:** Les obligacions d'informació previstes es podran realitzar mitjançant l'emplenament de formularis, simples i que no hagin de ser emplenats per personal qualificat, i amb la previsió d'emprar mitjans telemàtics per realitzar-ho. Per exemple, en el cas del cens, es preveu que els formularis estiguin dissenyats per simplificar el seu emplenament i que es possibiliti realitzar el tràmit per mitjans telemàtics. A més, tal i com ja s'ha assenyalat, únicament se sol·licitaria aquella informació que no estigués en disposició de l'administració.

- **Freqüència:** s'han reduït al màxim les freqüències de realització de les obligacions d'informació, atès que sense aquestes freqüències mínimes l'administració no podria realitzar les tasques que té encomanades.

Per tot això, cal assenyalar que aquest Avantprojecte de llei garanteix, d'una banda, que els costos que es generen per a les pimes no impliquen desavantatges competitius respecte a les empreses de major dimensió. I, de l'altra, que les PIME poden operar en condicions de lliure competència, tot reduint les càrregues suportades en l'actualitat i incrementant la seguretat jurídica que confereix el fet que una sola llei compili la major part de la normativa vigent, a mode de codi de comerç, solucionant així la problemàtica de la dispersió dels textos legals.

A continuació s'identifiquen i quantifiquen les càrregues en l'àmbit de les activitats finals.

Com en les càrregues exposades anteriorment, el *preu* es refereix a la tarifa horària que inclou els costos salarials del personal per tipus d'ocupació que ha de portar a terme la tasca de gestió administrativa associada al compliment d'una obligació d'informació, més els costos generals de l'empresa que s'estimen en un 25% del preu (guany/hora).

Aquest càlcul del preu/hora es pot basar en les dades de l'Enquesta d'estructura salarial realitzada per a Catalunya (Idescat) de 2009, segons es recomana a l'Annex 2 de la Guia de Bones Pràctiques per a l'elaboració i la revisió de normativa amb incidència en l'activitat econòmica, que actualitzats a 2012 aquests preus serien els següents:

E. Empleats administratius	17,60 €
F. Tècnics i professionals de suport	24,48 €
G. Tècnics i professionals científics, intel·lectuals	30,17 €
H. Directius administració i empreses	49,23 €

Quant al *temps*, es refereix a la quantitat de temps requerida pel personal que ha d'executar les tasques de gestió administrativa associades al compliment d'una obligació d'informació.

Dit això, en el cas de les activitats finals, hem de distingir tres supòsits:

1) Per a la comunicació de noves fires

Obligació: omplir qüestionari

Temps i personal: 1 hora de personal administratiu

Generalitat de Catalunya
Departament d'Empresa i Ocupació
Direcció General de Comerç

Previsió de comunicació: de 10-15 noves fires cada any.

D'acord amb això, resulta:

$17,60\text{€} \times 1 \times 15 = 264\text{€}$

2) Per a l'actualització de totes les activitats firals (fires i fires-mercat)

D'acord amb les activitats firals que inclou el Registre d'Activitats Firals, hi ha l'obligació d'omplir un qüestionari electrònic que s'envia a les entitats organitzadores i es rep "on line" i que es fa servir per a confeccionar el calendari de les Fires de Catalunya que es realitza cada any.

Hi ha la previsió d'entre 440-470 activitats firals que, anualment, s'actualitzen

Obligació: omplir qüestionari d'actualització i de comunicació de noves dates de la propera edició.

Temps i personal: $\frac{1}{2}$ hora de personal administratiu.

D'acord amb això, resulta:

$17,60\text{€} \times 0,5 \times 470 = 4.136\text{€}$

3) Per a la comunicació de les noves fires-mercat per a la seva inscripció al Registre d'Activitats Firals.

Les noves fires-mercat comuniquen i/o demanen autorització als ajuntaments dels municipis on se celebren, després aquests ajuntaments ho comuniquen a la Generalitat de Catalunya perquè es faci la inscripció al Registre d'Activitats Firals, als efectes de promoció i publicitat.

Hi ha la previsió d'entre 25-30 noves fires-mercat que, anualment, als Ajuntaments comuniquen a la Generalitat de Catalunya per a ser inscrites al Registre d'Activitats Firals.

Obligació: omplir qüestionari de comunicació des dels ajuntaments a la Generalitat de Catalunya per a la inscripció al Registre d'Activitats Firals.

Temps i personal: $\frac{1}{2}$ hora de personal administratiu.

D'acord amb aquestes dades, resulta:

$17,60\text{€} \times 0,5 \times 30 = 264\text{€}$

La suma dels tres tràmits dona el resultat següent:

Total any $1+2+3 = 4.664\text{€}$

Respecte a aquestes càrregues d'activitats firals s'adjunten els models de declaració responsable que s'empren i el formulari d'actualització de dades (annex 4)

c) Simplificació administrativa i reducció de càrregues

A l'hora d'analitzar la simplificació i reducció de càrregues, hem de tenir present que aquests dos elements es troben dins dels objectius generals de la Norma, tal i com s'ha indicat anteriorment.

Així mateix, aquests dos aspectes es veuen reforçats per aquests dos altres objectius de l'Avantprojecte de llei:

- La compilació en un sol text normatiu de la legislació, actualment dispersa, que afecta la matèria de comerç, serveis i fires.

Aquesta compilació facilita la comprensió de la simplificació administrativa, en el sentit que els destinataris de la Norma trobaran en un únic text una regulació que fins ara es troba dispersa en tres lleis diferents: el Text refós sobre comerç interior, aprovat pel Decret legislatiu 1/1993, de 9 de març; la Llei 3/2014, de 19 de febrer, d'horaris comercials i de mesures per a determinades activitats de promoció; i la Llei 8/1994, de 25 de maig, d'activitats firals.

- La millora de la regulació normativa: actualització, sistematització i clarificació de conceptes.

Un altra forma de simplificar regulacions passa per l'establiment de conceptes concisos i adaptats a la realitat actual, per la seva ordenació sistemàtica i per evitar la seva reiteració.

Tot plegat s'inscriu dins dels paràmetres establerts per la Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior, en concret, en la línia d'afavorir l'eliminació dels obstacles jurídics que afecten la llibertat de circulació de serveis i d'establiment.

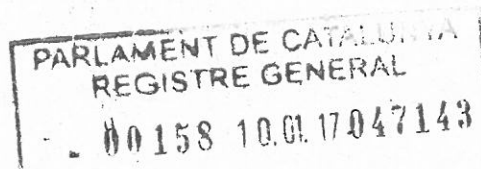
A continuació es fa una anàlisi de les mesures de simplificació normativa establertes en l'Avantprojecte de llei.

- S'estableixen i sistematitzen una sèrie de definicions de conceptes per al conjunt de l'àmbit normatiu a què afecta la Norma (article 4).

- Es concreten les diferents modalitats de l'activitat comercial i de prestació de serveis (capítol II) que ara es troben dispersades en diferents normes, com són el Text refós sobre comerç interior, aprovat pel Decret legislatiu 1/1993, de 9 de març, sobre comerç interior, i la Llei de l'Estat 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç minorista.

En aquest sentit, i per tal que l'Avantprojecte constitueixi el text de referència per als seus destinataris (les empreses comercials i de serveis), es recullen els conceptes de les diferents modalitats que s'estableixen en la normativa bàsica estatal (Llei 7/1996).

- Igualment es fa en el cas de les activitats de promoció (Títol II). En el text s'estableixen les definicions i regulacions d'unes activitats que es troben disgregades actualment en tres

textos: el Text refós sobre comerç interior, aprovat pel Decret legislatiu 1/1993, de 9 de març, sobre comerç interior, la Llei 3/2014, de 19 de febrer, d'horaris comercials i de mesures per a determinades activitats de promoció, i la Llei de l'Estat 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació minorista.

- Pel que fa a les pràctiques prohibides i lleial competència (Títol III,) s'actua en el mateix sentit. En aquesta regulació, a més, es compilen també alguns elements de la Llei 1/1990, de 8 de gener, de disciplina del mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris (negativa injustificada a subministrar productes o serveis).

- En el cas de les activitats firals (Títol V) s'elimina tota la regulació actual prevista al capítol II de la Llei 8/1994, de 25 de maig, d'activitats firals, referent a les fires i exposicions oficials de Catalunya.

- Es compila en un únic text la regulació de la inspecció i del procediment sancionador en l'àmbit de comerç, serveis i fires (Títol IX), dispersa ara en el Text refós sobre comerç interior, aprovat pel Decret legislatiu 1/1993, de 9 de març, la Llei 3/2014, de 19 de febrer, d'horaris comercials i de mesures per a determinades activitats de promoció, i la Llei 1/1990, de 8 de gener, de disciplina del mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris.

- Per últim, també s'agrupa i sistematitzen les infraccions i sancions en un únic text legal recollides actualment en les normes esmentades en el paràgraf anterior i també en la Llei 8/1994, de 25 de maig, d'activitats firals.

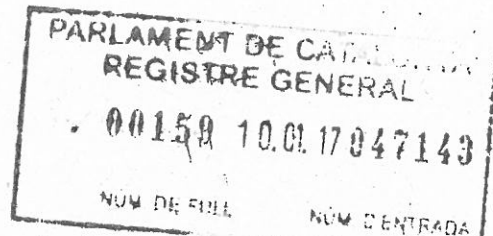
Quant a la reducció de càrregues, a continuació s'indiquen les introduïdes per l'Avantprojecte:

- Quant a les vendes en liquidació, l'article 26.2 a) de l'Avantprojecte determina els casos en què es poden practicar aquest tipus, però elimina l'obligatorietat de presentar, davant l'administració, una comunicació prèvia. Això contrasta amb la regulació actual, ja que l'article 37 del Text refós sobre comerç interior, aprovat pel Decret legislatiu 1/1993, de 9 de març, condiona la pràctica d'aquesta activitat promocional a la presentació d'una comunicació prèvia.

- Pel que fa a la venda de saldos, l'Avantprojecte també elimina l'obligatorietat de presentar una comunicació a diferència del que preveuen els articles 42 (venda ocasional de saldos) i l'article 44 (venda permanent de saldos) del Text refós sobre comerç interior vigent.

Val a dir en aquest cas, que l'Avantprojecte de Llei opta en aquest per una actualització d'aquest tipus d'activitat, en la qual es planteja la substitució del seu nom tradicional identificatiu, "saldo". A l'actualitat el sector comercial rebutja l'ús d'aquest terme perquè les persones clients identifiquen el concepte "saldo" amb productes de molt baixa qualitat o molt obsolets o desfasts i, fins i tot, es pot emprar amb caràcter pejoratiu per identificar els establiments comercials que els practiquen.

Per tant, el concepte de "saldo" queda subsumit dins del concepte d'altres activitats promocionals: les vendes en liquidació per circumstàncies relatives als productes (article 26.2 b) i les vendes "outlet" (article 27). Aquestes dues activitats de venda no condicionen la seva pràctica a la presentació de cap comunicació prèvia.

- Per últim, en matèria d'horaris comercials, es suprimeix el règim d'autorització prèvia municipal que actualment preveu l'article 2.1 j) de la Llei 3/2014, de 19 de febrer, d'horaris comercials i de mesures per a determinades activitats de promoció. Aquesta norma estableix que, en el cas de municipis de menys de 5.000 habitants, els establiments comercials, de venda personalitzada o en règim d'autoservei, els titulars dels quals siguin petites o mitjanes empreses que no pertanyin a grups o cadenes de distribució ni operin sota el mateix nom comercial, i amb superfície de venda que no superi els 150 m², no estan subjectes al règim general dels horaris comercials, amb l'autorització prèvia del ple municipal i la comunicació de l'Ajuntament al departament competent en matèria de comerç.

L'Avantprojecte recull a l'article 40.1 j) aquest mateix supòsit, però elimina la condició de disposar de la prèvia autorització municipal.

4. Informe d'impacte de gènere

La normativa vigent, mitjançant el Decret 162/2002, de 28 de maig, de modificació del Decret 107/1987, de 13 de març, pel qual es regula l'ús de les llengües oficials per part de l'Administració de la Generalitat, amb l'objecte de promoure l'ús d'un llenguatge simplificat i no discriminatori i de la terminologia catalana normalitzada, exigeix l'ús no androcèntric ni sexista del llenguatge.

D'acord amb aquesta previsió, l'Avantprojecte de llei fa un ús neutre del llenguatge i empra termes que en cap cas suposen una discriminació per raó de sexe.

Així mateix, el sexe de les persones físiques que es dediquen a l'activitat de comerç, serveis o fires i que, per tant, són subjectes destinataris de la Norma, no comporta cap tipus de tractament diferenciat al llarg del text de l'Avantprojecte que es pugui traslladar a la realitat del mercat.

Aquesta avaluació, s'ha d'entendre sense perjudici de l'informe preceptiu d'impacte de gènere que ha d'emetre l'Institut Català de les Dones, d'acord amb l'article 36.3 b) de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, i amb relació al previst per l'Acord GOV/117, 2012, de 20 de novembre, pel qual s'aprova el Pla estratègic de polítiques de dones del Govern de la Generalitat 2012-2015.

Barcelona, 15 de juliol de 2014

Josep Maria Recasens
Director general de Comerç